

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

10. De suspensionibus actus propter illegitimam ordinationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

- 11 Filius familias sortitur domicilium patris, nisi cum pubes sit, ipse metit domicilium constituant; potest enim filius domicilium statuere, si pubes sit, non item, si impubes sit.
- 12 Licet in ordinibus conferendis, tam domicilium originis attendi possit, quam domicilium habitationis, attamen in acquirenda iurisdictionis subiectione, magis attenditur ad habitationis Domicilium.

C A P. X.

*De suspensionibus iure lati propter illegitimam Or-
nationem vel ordinis executionem.*

- 1** **Q**ui ordinantur ab Episcopo, (qui renunciavit Episcopatu) non habenti legitimam executionem Ordinis conferendi, suspensionem seu potius irregularitatem contrahunt, si tamen ignorantia non crassa intercessit, potest Episcopus cum illo dispensare; idem sentiendum de Ordinatis ab Episcopis schismaticis, haereticis, simoniacis, denunciatis, excommunicatis. Quod si tamen quis à tali Episcopo ordinatus, probabile ignorantia laborans celebret, non incurrit irregularitatem.
- 2** Qui extra tempora, vel ante legitimam aetatem, vel sine literis dimissorijs sacrum ordinem accipiunt, suspensi sunt, donec ab ordinario absolvantur. Requiritur autem ad incurriendam hanc suspensionem dolus, aut culpa crassa in ordinato. Ordinatus tamen existimans se legitime ordi-

ordinatum, non incurrit irregularitatem, exercēs
actum Ordinis, quia eum grauis sit pœna, requi-
rietiam grauem culpam, quæ non est in homine
bona fide & ignoranter agente.

NB. Illegitimè ordinatus non est suspensus
balijs ordinibus, quos legitimè accepit.

Qui ante ætatem legitimam ordinari se fecit, ³
et postea censura suspensionis absoluatur, non
potest tamen in ordine ministrare, priusquam le-
gitimam ætatem consecutus est. Si celebret ante
etatem, peccat mortaliter, sed irregularitatem
non incurrit.

Episcopus, qui scienter alienum subditum or- ⁴
dinat, per annum à collatione ordinum suspen-
ditur.

Nemo sine titulo sustentationis ad ordinem
majorem promoueri debet, alioquin Episcopus
improuidere cogitur, neq; absq; pœna suspen-
sionis à papa absoluenda pacisci potest, vt talis
novisio non exigatur.

Religiosi, etiam societas Jesu, solum 3. vota ⁶
implicia edentes, sine alio titulo sustentationis
ordinati debent.

Qui cum titulo sustentationis facto ordinatio- ⁷
rem impetrat, suspensionem ab ordine incurrit.

Beneficium ad cuius titulum aliquis ordinatus ⁸
fit, resignari validè non potest, nisi aliunde ha-
batur iustitatio sufficiens, neq; patrimonium
suspensionem, cum intuitu aliquis ordinatus fuit
ne licentia Episcopi vllatenus alienari, vel re-
mitti potest, donec sustentationem ex alia causa
exquirat.

E e e

Qui

- ¶ Qui per saltum ordinari se fecit, suspensus est ab ordinis exercitio ita suscepti, donec per Episcopi dispensationem ordinem intermissum accipiat.
- ¶ Qui uno die 2. sacros ordines accepit suspensionem incuruisse censetur.
- ¶ Episcopus in aliena diœcesi sine licentia ordinarij Episcopia exercens, suspensionem incurrit.
- ¶ Qui post nuptias ante matrimonij consummationem, sacram ordinem aliter suscepit, videlicet cum consensu uxoris Religionem ingrediens, vel totum continentiae edens, quam Sacri canones permittunt, veluti irregularis efficitur..
- ¶ Qui in excommunicatione ordinem sacram suscepit, suspensionem similem irregularitatis incurrit.

C A P. XI.

De Calibatu sacerorum ministrorum.

¶ **S**acerdotes & alij ministri sacri non lege divina, sed partim proprio voto, partim lege Ecclesiastica obligantur ad perpetuam continentiam; quandoquidem talis lex nec ex scriptura, nec ex patru traditione colligitur, nec etiam lege naturali, cum altaris ministerium non simpliciter repugnet usui conjugali, quippe per se bono ac honesto; Quod ex proprio voto & Ecclesiastico precepto obligantur, collig. ex c. 1. & seq. distinct. 28. Ratio vero, cur Ecclesia id requirat, est, ut sacris ordinibus iniciati in continentiae statu, quem propriæ voluntatis